

Κυριακή μετά τα Φώτα στην Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Κυριακή μετά τα Φώτα 9 Ιανουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Καί αυτός έδωκεν τούς μεν απο-στόλους, τούς δε προφήτας, τούς δε ευαγγελιστάς, τούς δε ποιμένας καί διδασκάλους, προς καταρτι-σμον των αγίων ... μέχρι καταντή-σωμεν οι πάντες εις την ενότητα της πίστεως».

Κυριακή μετά τα Φώτα, Κυριακή μετά τη βάπτισι του Κυρίου μας, και λίγο πριν να καλέσει ο Χριστός τούς 12 μαθητές και αποστόλους του, αυτούς που θα τον συνόδευαν κατά την τριετή δημόσια ζωή του και θα τους ανέθετε να κηρύξουν το

ευαγγέλιό του σε όλη την οικου-μένη, ακούσαμε σήμερα στο απο-στο-λικό ανάγνωσμα τον απόστολο Παύλο να μας εξηγεί τη σημασία και τον ρόλο που έχει ο κάθε ένας μέσα στην Εκκλησία, μέσα στο σώμα τού Χριστού.

Και όπως ο Θεός, όταν δημιούρ-γησε τον κόσμο, δεν δημιούργησε τίποτε τυχαία ή κατά λάθος, αλλά όλα τα δημιουργήματα, έμψυχα και άψυχα, μικρά και μεγάλα, έχουν τη δική τους θέση και τον δικό τους ρόλο μέσα στο σύμπαν και κανένα δεν είναι άχρηστο, το ίδιο συμβαίνει και μέσα στην Εκ-κλη-σία. Ο κάθε ένας από μας έχει μία θέση, έχει έναν ρόλο, και η ζωή του και η διακονία του αποβλέ-πουν σε κάτι συγκεκριμένο. Γι' αυτό και ο Χριστός έδωσε διαφορε-τικό ρόλο σε κάθε άνθρωπο. Άλ-λους τούς έκανε αποστόλους, άλ-λους προφήτες, άλλους ευαγγελιστές, άλλους ποιμένες και διδασκάλους για να συμβάλουν όλοι στον κοινό σκοπό.

Και ποιός είναι ο κοινός σκοπός; Είναι ο σκοπός της Εκκλησίας.

Η Εκκλησία μας αποτελεί την ανά τούς αιώνες παρατεινόμενη πα-ρουσία τού Χριστού στον κόσμο, και σκοπός της είναι να πραγματο-ποιεί τον σκοπό της παρουσίας τού Χριστού χάριν των ανθρώπων, να μας οδηγεί δηλαδή στη σωτηρία. Αυτήν, λοιπόν, τη σωτηρία διακο-νεί ο κάθε ένας με τον δικό του τρόπο μέσα στην Εκκλησία, και σε αυτήν πρέπει να αποβλέπουμε όλοι, όσοι είμεθα μέλη της Εκκλη-σίας, διότι διαφορετικά δεν έχει νόημα η συμμετοχή μας στην Εκ-κλησία, δεν έχει νόημα να είμεθα μέλη τού σώματος τού Χριστού.

Τι σημαίνει όμως σωτηρία; Ση-μαίνει την απαλλαγή μας από την αμαρτία με τη βίωση τού θελήμα-τος τού Θεού. Η παρακοή τού θελήματος και των εντολών τού Θεού μας οδηγεί στην αμαρτία και στην απομάκρυνση από τον Θεό αλλά και τη σωτηρία μας. Αντίθετα, η υπακοή στο θέλημα τού Θεού μας φέρνει κοντά του, μας κάνει να τον ομοιάζουμε, μας κάνει να ζούμε με τον Χριστό, να ζούμε «εν Χρι-στω» και να βιώνουμε από αυτή τη ζωή, από εδώ στη γη, την εμπειρία της βασιλείας τού Θεού, για την οποία και καθημερινά τον παρακα-λού-με στην Κυριακή προσευχή λέγο-ντας: «ελθέτω η βασιλεία σου ως εν ουρανών και επί της γης».

Ποιο είναι όμως το κριτήριο, βάσει του οποίου μπορούμε να ελέγξου-με αν βρισκόμαστε στον σωστό δρόμο, αν βαδίζουμε στον δρόμο ο οποίος μπορεί να μας οδηγήσει με τη χάρη τού Θεού στη σωτηρία;

Μας το αποκαλύπτει σήμερα ο πρω-τοκορυφαίος απόστολος Παύ-λος, περιγράφοντας τον σκοπό τον οποίο διακονούν όσους όρισε ο Χριστός στην Εκκλησία ως αποστόλους, ευαγγελιστές, ποιμένες και διδασκάλους των ανθρώπων. Και αυτός δεν είναι μόνο να διδά-ξουν την πίστη και τις εντολές τού Θεού ή να διδάξουν στους ανθρώ-πους την εν Χριστώ ζωή.

Δεν είναι μόνον ο «καταρτισμός των αγί-ων», όπως τον ονομάζει ο ουρα-νοβάμων απόστολος. Αυτός είναι το μέσο, είναι το ενδιάμεσο στάδιο για τον τελικό προορισμό των πι-στών και τον τελικό σκοπό της Εκ-κλησίας, ο οποίος είναι η ενότητα των πάντων. «Μέχρι καταντήσω-μεν οι πάντες εις την ενότητα της πίστεως», γράφει ο απόστολος Παύ-λος. Μέχρι πού να γίνουμε όλοι ένα, να είμεθα ενωμένοι μεταξύ μας αλλά και με τον Θεό.

Και όπως η διάσπαση των ανθρώ-πων είναι η συνέπεια της παρα-κο-ης των εντολών τού Θεού και της αμαρτίας, έτσι η ενότητα είναι το αποτέλεσμα της αναιρέσεως της αμαρτίας και ο καρπός της υπα-κοής στο θέλημα τού Θεού, είναι το κριτήριο ότι βρισκόμαστε στον δρόμο που οδηγεί στη σωτηρία. Άλλωστε, αυτή την ενότητα ζήτη-σε και ο Χριστός στην αρχιερατική του προσευχή να δώσει στους μαθητές του, σε όλους εμάς, ο Πατέρας του, «ίνα πάντες εν ώσιν ... καθώς ημείς εν εσμέν».

Όπου, λοιπόν, δεν υπάρχει ενό-τη-τα, όπου η ενότητα των πιστών διασπάται, όπου ορισμένοι δεν ακο-λουθούμε τον λόγο και το θέλημα του Θεού, όπως αυτό εκφράζεται μέσα στην Εκκλησία, τότε να γνωρίζουμε ότι ο δρόμος που ακο-λουθούμε δεν είναι ο σωστός. Είναι αυτός πού όχι μόνο δεν μας οδηγήσει στη σωτηρία, αλλά είναι πιθανόν, αν δεν το συνειδητοποιή-σου-με εγκαίρως, να μας οδηγήσει στην πλάνη και την απώλεια.

Ας ακούμε, λοιπόν, όσους έθεσε ο ίδιος ο Χριστός στην Εκκλησία του για να την κατευθύνουν και να κατευθύνουν όλους μας στην ενό-τητα της πίστεως, ώστε και να είμα-στε ασφαλείς και να αξιοποιούμε την ευκαιρία της σωτηρίας, πού χάρισε σε όλους μας ο δι' ημάς ενανθρωπήσας καί βαπτισθείς Κυ-ριος.

Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε [ΕΔΩ](#)